

Medlemmer have imidlertid overseet, at den Skat, her er Spørgsmaal om, er en Nyttess- og Brugsstat, og at man altsaa maa tage et billigt Hensyn til det, som bliver tilbage, og hvoraf Vedkommende slet ikke kan have nogen Nytte, men som kun er en Byrde, og med Hensyn til de smaa Steder forekommer det mig, at de ærede Medlemmer aldeles have overseet, at Alt, hvad der ikke er taget til 200 Rd., ikke bliver belagt med Bygningsstat. (C. Petersen: Jeg har paa ingen Maade talt om de smaa Steder, det er en fuldstændig Feiltagelse.) Det ærede Medlem, som jeg nys pegede hen til, idetmindste troer jeg, at det var ham, der udtalte sig paa den anførte Maade, tilraadede Thinget at lade dette Lovforslag gaae over i et Udvalg og der lade det gaae til en rolig Hvile. Jeg har sagt ved dette Lovforslags Forelæggelse, jeg har sagt det sidste Gang, jeg havde den Ære at have Ordet i denne Sag, og jeg vil gjentage det endnu idag, at naar det høie Thing vil vise dette Lovforslag, som jeg godt erkender har sine Mangler, men det er Mangler, som efter min Overbeviisning ere uadskillelige fra det Forhold, der skal ordnes, over i et Udvalg og benytte sine bedste Kræfter til at forsøge det med dette Forslag, da er jeg tilfreds. Jeg har aldrig tænkt mig Muligheden af at komme igjennem med et saadant Forslag i een Session. Jeg er mig fuldstændig bevidst, skjøndt jeg maa tilstaae, at den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, noget har overtruffet mine Forventninger, at det er et af de Forslag, som blive modtagne med Uvillie som enhver anden Skatte- lov; thi, mine Herrer, naar man nu jævnlig recurrerer til en Indkomststat og mener derved at kunne hjælpe paa alle Brøst, saa siger jeg: Lad os først faae den herind, saa vil Sagen komme til at staae i et andet Øjs. Men jeg siger, at hvis det kunde lykkes Udvalget at finde en bedre Maade at ordne, dette Spørgsmaal paa, saa skulde Ingen være villigere til at gaae ind derpaa end jeg; kunde jeg blot faae en Behandling af det, saa er jeg tilfreds dermed, thi min Hensigt med dette Forslag har kun været at drage dette Spørgsmaal om Bygningsafgiften ud fra de almindelige Talemaaders Omkreds og lade det komme frem til en

Behandling, ved hvilken de forskjellige Meninger kunde gjøre sig gjældende. Det kan jo ikke nægtes, at man i Kjøbstæderne har en Følelse af at lide Uret, — denne Følelse være nu be- rettiget eller ikke, men den er der —, der kla- ges derover, og man klager ikke blot over, at man er sat for høit i Skat, men tillige over, at man er sat i en Skat, som Landet ikke har. Det er vel blevet paastaet her, at dette Sidste ikke udgjorde en Deel af Kjøbstædernes Be- klagelse, men efter min Erfaring gaae Klagerne for en ikke liden Deel ud paa, at man mener, at man er uretfærdig stillet derved, at man har en Skat, som Landet ikke har.

Saa, mine Herrer! Jeg skal saaledes slutte i det Haab, at man vil lade Sagen gaae til 2den Behandling for at faae et Resultat ud deraf, og det er efter min Overbeviisning ikke det mindste Resultat — mere end det finant- sielle Resultat —, om man kunde bringe det enten til et Forslag, hvorefter disse Forhold paa en billig Maade kunde jævnes, eller til den Overbeviisning, som jeg tilstaaer, at jeg gjerne skal blive staaende ved, at man over- hovedet ikke skal røre ved disse Skatter, men lade disse gamle, directe Eiendomsbeskatninger være, hvad de trods Alt, hvad siges, dog ere, mere eller mindre en Canon, en Prioriet — man kalde det, hvad man vil —, er Byrde, som intet Menneffe, naar han gaaer ind i Eiendomsforhold eller Forpagtnings- eller Brugsforhold, kan lade være at tage i Betragt- ning, Noget, som han ikke kan trække fra som en Byrde, han ikke vil tage sig af.

N. Andersen (Odense Amts 3die Valg- kreds): Det fremgaaer af den høitærede Mi- nisters sidste Foredrag, at den betydelige For- skjel, der har været mellem hans og vor Be- regning, ikke saameget skrives sig fra, at vi have maalt med hver sin Allen, som deraf, at hver af os har forstaaet Lovudkastet paa sin Maade. Han vil ikke som stattepligtig Bygning have medtaget alle de Dele af en Bondegaards Stuehuus, der for en stor Deel benyttes til Driften; Alt, hvad der ikke udelukkende hen- hører til Beboelse, synes den ærede Minister nu ikke at medregne, men dette har jeg for min Deel, efter som Udcastet lyder, ikke turdet